

Q. D. B. V.

SAL SCHOLASTICUS
EX MARC. IX, 50. DELINEATUS,
CUM AD
SOLEMNIA
GYMNASII ELBINGENSIS
ÆSTIVA
D. VII. SEPT. A. MDCCXLVII. HORIS A IX. MATUT.
CELEBRANDA
INCLUTI
REIPUBLICÆ
PROCERES,
CÆTERIQUE
MUSARUM FAUTORES,

OMNI QVA DECET OBSERVANTIA
dubl. do 521 COLENDISSIMI,

DEBITE ET PERAMANTER
INVITARENTUR

JOANNE LANGIO,
RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGÆ.
STANNO SAMUELIS GOTTLIEB PREUSSIL.

Rd. 8.11.4684

Gravissimam omnino & doctrinæ morumque
 plenam Salvatoris esse commendationem:
habete in vobis saltem, a) quilibet ambabus, ut
 ajunt, concedet manibus. Non vero ad con-
 scriptos saltem Collegii Apostolici Patres hæc illaque
 apud Matthæum *b)* Christi spectant verba: *Vos estis sal*
terræ, sed ad omnes insimul in castris fidei christia-
 næ, imo etiam bonarum artium Palæstris militantes,
 qui felicitatis & suæ & aliorum promotores, sali ut
 sapient, luci ut luceant, urbi supra montem positæ, ut
 omnibus pateant, similes sunt, justa adlicatione referri
 possunt. *c)*

De sale interim non fixo mihi & volatili, quod Me-
 dicorum est, *d)* nec theologico, quod b. Masius in ex-

A 2

erci-

a) Marc. IX, 50.

b) c. V, 13.

c) Id quod Grotius defendit, dum: nihil satis, inquit, causæ
 video, cur hæc ad Apostolos restringantur. Nam & μαρτυρίαι (beatitudinis prædicationes) communes sunt omni-
 bus & allocutio, quæ præcessit, omnes spectat, qui pro ve-
 ritate injurias sustinent. vid. *Critic. Sacr. Tom. VI. ad Matth.*
V, 13. col. 176.

d) Vid. *Unzeri Physiologia salis. c. XXIII.* & *Wedelius in exercit.*
Medico-Philol.

ercitatione quadam e) præsttit, sed scholastico præpri-
mis verba facienti mirum videtur, cur Salvator præstan-
tiam suorum indicaturus illis commendet salem, qui in
sacris ut & profanis sterilitatis & maledictionis symbo-
lum involvit. Abimelechum enim destructam & solo
adæquatam civitatem Sichemiticam sale consevisse legi-
mus, f) ut agris ad fruges in posterum proferendas nun-
quam aptis induceret sterilitatem. Idem accidisse con-
stat Mediolano ab Imperatore Friderico Barbarossa A.
C. 1162 occupato, cuius aream omnemque regionem
facta præda sale conspergi jussit, quo hac sterilitatis
nota signata, perpetuæ vastitatis & damnationis igno-
miniae relinqueretur. g) Hinc non modo Prophetis V.
T. sterilis regio & deserta eadem est ac in salsuginem
conversa, h) sed ipse Vates salem sterilitatis accusans:
falsa, inquit i) tellus

frugibus infelix ea nec mansvescit arando,
nec Baccho genus aut pomis sua nomina servat.

Inde

e) *de sale theologico.* Hafn. 1694. add. *Wolfii curæ philol. & cri-
tice ad Matth. V, 13.*

f) *Jud. IX, 45.*

g) *vid. neuvermehrtes histor. und geogr. allgemeines Lexicon,*
P. II. p. 368.

h) *Ezech. XLVII, 11. Zephan. II, 9. Jerem. XVII, 6. Ps. CVII, 34.*

i) *Virg. L. II. Georg. v. 238.*

Inde quam facile intelligi potest, cur mare salsum mortuum æque ac sterile appellarunt majores, ob nimiam salis copiam nihil novi in eo vel generari vel subsistere posse, licet si ex erronea opinione, k) judicantes.

Non itaque salem vulgarem, cibis condendis conservandisque utilem, sed alium agris fructificandis idoneum mundi Redemptorem h. l. intelligere, credere fas est. Placuit inde Clerico l) per cineres collectos ex combusto ligno vel zizaniis foliisque igne consumtis, & Cel. Deylingio m) per marga aliquod, terræ fœcundandæ admodum accommodatum, interpretari salem.

Quemadmodum vero corporibus physicis nihil prius, nihilque posterius convenire judicarunt majores, sole & sale, n) ita nec ludorum scholasticorum florem nec conservationem absque solis salisque præsentia diu consistere posse, haud inique contendimus. Sole enim i. e. Christo, qui sol justitiae, o) lux, p) fons ac scaturigo omnis sapientiae & cognitionis q) dicitur, non audito-

A 3

ria

k) vid. die allgemeine Welt historie. P. II. §. 584. pag. 537.
not. *****.

l) in notis ad Hammondiana. ad Luc. XIV, 34.

m) in observ. sacr. P. I. Obs. XLI. p. 181.

n) conf. Plin. Nat. Hist. L. XXXI. c. XI.

o) Mal. IV, 2.

p) Luc. I, 78. 79. Jo. I, 4. 5. 9.

q) Col. II, 3.

ria saltē sed scholasticorum insimul pectora radiis suis collustrante ac illuminante, quæ inde scholarum facies, quæ conditio? Piæ hinc antiquitati haud abs re visum fuit, januæ auditorii minoris Gymnasi patrii r) hæc adscribere verba: *Iesus ging in die Schule und lehrete, solis instar orientis, scholasticorum oculos animosque collustraturi.*

Sed salis quoque habenda est ratio; *salis sc. doctrinæ tam humanæ quam divinæ, quæ cœlitus tradita non modo seminis incorruptibilis naturam induit, s) fructus Spiritus quotidie novos proferentis, t) sed cuius tanta est vis, tanta efficacia, ut calore & acrimonia, gladii anticipitis instar, humanas mentes penetret, adstringat, cogat. u) Apostolos hinc & Prædicatores evangelicos, homines ab idololatrico cultu & a tenebris ignorantiae rerum divinarum verbo cœlesti revocantes, salem terræ vocat Salvator. w)*

Doctrinam vero nihil magis decet, quam si illam inter & sapientiam arctissimum intercedit vinculum. Arguunt itaq; sapientiae salem doctrinæ cœlestis & necessitas & gravitas. Divus ille gentium Apostolus Colossenses,

r) ex Luc. VI, 6.

s) I. Pet. I, 23.

t) Gal. V, 22.

u) vid. Dieter. *Antiqu. N. T.* p. 83. ad voc. *ἀλας.*

w) conf. Casalius de veteribus sacrī Christianorū ritib⁹. cap. XXXVI. p. 205.

fes, ut eorum oratio gratia semper prædita saleque condita sit, serio adhortans, x) sapientiæ omnino rationem habuisse creditur. Cui pollicem premit Terentius, y) sapientem & urbanitatis decore ornatum hominem vocans, qui salem habet; cuius vero contrarium Catullus, insulsum sc. delineaturus, ita canit: z)

Nulla in tam magno est corpore mica salis.
 Patet inde formulæ vulgaris: hoc cum grano salis accipiendum est, significatio. Ad declarandam itaque cœlestem sapientiam & liberationem à peccatorum sordibus, per lumen gratiæ impetrandam, in Ecclesia primæva baptizandis salem a Sacerdote benedictum datum fuisse, auctor est Quenstedius. a) Et quem fugit mos ille in Academiis receptus, eis qui albo sua tradunt nomina, salem commendandi sapientiæ, ad quem forsitan eruditissimus Huetius, Delphini Galliæ quondam Præceptor, in carmine suo: de sale, b) cogitationes suas direxisse videtur, inter alia ita canens:

Signatur salibus princeps sapientia puris.

Amicitiam porro, quæ a primis incunabulis subselliisque scholasticis petitur, constantem esse, maximam-
qve

x) c. IV, 6.

y) in Eunuch. Act. III. sc. I. v. 10.

z) Epigr. LXXXVII. in Quintiam & Lesbiam.

a) in antiqu. bibl. & eccles. sect. II. n. 2. §. 9. p. 335.

b) quod legitur in Gesneri Chrestomathia Pliniana. p. 792. &c.

que saepius in senectute afferre utilitatem, prudentiores
jam diu cognoverunt. Juvat itaque sali illud encomii
concedere, quod constantis amicitiae symbolum, vinculo suo
unitos ab omni oblivione atque detrimento revocet.
DEVS ipse non modo in constantem amoris sui in Ju-
dæos tesseram æternum & perpetuo duraturum cum illis
iniit foedus, quod a sale (Salz-Bund) vocabatur, c) sed
alias inter hanc quoque ob causam sacrificia sale condiri
voluit, d) ut amicitiæ suæ constantis, per Messiam reno-
vandæ, illos certiores redderet. Sicut solem & salem
e mundo tollit, qui amicitiam, salem vitæ humanæ, tol-
lit, e) ita nemini potius quam scholasticis & nunquam
magis adhibendi sunt urbani sales, quorum Cicero, di-
fertissimus Romanæ eloquentiæ Princeps, mentionem
facit, f) quam amicos inter scholares. Sine sale itaque
nec Plinio judice g) humana, nec teste experientia scho-
lastica

c). Num. XIIIX, 19. coll. 2. Paral. XIII, 5. add. Clerici diff. de
statua salina. it. die allgemeine Welt historie. P. II. §. 4.
p. 4. n. *

d) Lev. II, 13. conf. Buddei H. E. V. T. Tomi prioris Per. II. Sect.
I. §. XXXII. p. m. 726. Gentiles quoque omni sacro salem
adhibuisse, legimus in Alex. ab Alexandro genialium dierum
Libro III. c. XII. p. 140. b.

e) Cic. in Lælio.

f) Lib. IX. ad Fam. ep. 15.

g) Lib. XXXI. c. 7.

lastica degi potest vita. Nullam quidem Dominum inter & servum amicitiam esse, Curtius affirmat, b) auct doctorem inter & auditorem scholasticum intercedat necesse est arctissima, constantissima, saleque condita.

Nec prætereundum esse judico disciplinæ salēm. Qui quantum neglectus noxam vel adhibitus adferat utilitatem, facilis est conjectura. Nam quæ salis est natura, ut vulneribus admotus ob acrimoniam suam putredinem arceat, eadem quoque disciplinæ & castigationis est conditio, qua æquilibrio delicta inter ac poenas, ut & discrimine propensionum affectuumque habitis, admonente vate Peligno: i)

cuncta prius tentanda, sed immedicable vulnus
ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.

Legum enim contemtus, ut Herodoti utar verbis, k)
certissimum est indicium, hominem furiarum tædis ardentibus de sanitate mentis sūæ deturbatum esse. Pravis itaque affectibus indulgentes & præjudiciis, vanitatis, stolidæ philautiæ, imo turpissimo inobedientiæ vitio dediti, ægrotantibus similes medela & medicina opus habent, in salis scholastici, quem lex & disciplina jubent, applicatione quærenda. Nec est cur ex adhibito salis censorii temperamento scholæ detrimentum & desola-

B

tio-

b) in orat. Scythar. ad Alex. M. L. VII. c. 8. §. 28.

i) in Metam. L. I. fab. 8.

k) Lib. III. Histor.

tionem metuas. Quo magis enim legibus suus constat honos & observantia, eo maiores sibi in dies promittere potest fructus vita scholastica. Id quod non modo b. Langius, magnum illud in Fridericana olim sidus, qui rebus scholasticis multos interfuit annos, fatetur, ^{l)} sed Cel. etiam Gesnerus in progr. ^{m)} occasione regiminis academici apud Göttingenses nuperrime permutati, typis expresso docere voluit.

Optandum sane, ut qui in Minervæ castris desudantes, omnem in acquirendis scientiis artibusque consumunt ætatem, agnita salis scholastici utilitate, illud μωραίνεθαι, infatuari aut fatuum vel insipidum fieri, nunquam affectarent. Quodsi enim studiosa juventus, quæ in spem Patriæ efflorescens, omnium in semet conjicit oculos, sal est infatuatus corruptusque, quo salietur ⁿ⁾. Ea vero, proh dolor! progeniei vitiosioris ⁿ⁾ indoles est, ut licentiæ vitiisque fascinata veluti, legibus obtemperare idem fere ac servitutis esse mancipium judicet & sub libertatis antiquæ titulo in effrenata omnis generis devia proruat. Tantæ perversitati, tamque tristissimæ

^{l)} in §. 8. præf. lectu dignissimæ ad Gramm. Lat. quæ agit von Verbesserung des Schul-Wesens. p. 9. edit. XXVI.

^{m)} von den Vortheilen einer genauen Beobachtung Mannszucht und Gesetze. vid. die Göttingische Zeitungen von gelehrten Sachen. de Ao. 1747. 54. St. p. 441.

ⁿ⁾ Hor. Lib. III. Carm. Od. VI. v. 48.

stissimæ juventutis conditioni quis resistere potest? Salis sane scholastici ea vis non est, ut ex voto semper juvenilis succedat emendatio, nisi ad illum sal domesticus, i. e. ad institutionem scholasticam domestica insimul accedat educatio. o)

Interim ne ex culpa nostra saluberrima illa vitæ probatæ, morumque laudandorum salina lateat, neque ullus tam docentium quam discentium actiones suas fuso & specie quadam commendare possit, officii nostri anniversaria crastini, DEO volente! diei solemnitas, qua Athenæi leges e cathedra publice moreque laudabiliter recepto recitabuntur, nos admonebit.

Cum autem flectendis & emendandis scholasticorum animis magnum omnino incitamentum fore confidimus honorificam splendidamque PROCERUM præsentiam, hinc ILLUSTREM, MAGNIFICOS, GENEROSOS, AMPLISSIMOS, CONSULTISSIMOSQUE DNN. BURGGRABIUM REGIUM, PRÆSIDEM, PRÆCONSULES atque CONSULES, PATRONOS & NUTRITORES Gymnasii hujus longe meritissimos

colen-

-
- o) Commendo hac occasione nunquam satis commendandum b. DN. Seyleri, quem musa vetat mori, progr. de fororio domesticæ educationis cum institutione scholastica vinculo, Ao. 1735. editum; illudque de Ao. 1743. von der unumgänglichen Notwendigkeit einer höchst genauen Verbindung der häuslichen Kinder-Zucht mit der Schul-Unterweisung, quod & Aet. Schol. Tom. III. P. IV. p. 307. insertum legitur.

colendissimosque; nec non EXCELLENTISSIMOS,
PLURIMUM REVERENDOS, PRÆNOBILES,
NOBILES, SPECTABILES, PRÆSTANTISSIMOS,
HUMANISSIMOSQUE, FAUTORES & AMICOS
honoratissimos, omni qua par est reverentia & humani-
tate enixe rogamus, ut legum observantiam vel auctorita-
te vel benevolentia sua commendatiorem reddere &
studia nostra, laboresque gymnasticos favore suo in Mu-
sas tenerrimo accendere dignentur.

Qua quidem occasione operam omnino dabit VIR
CLARISSIMUS DOCTISSIONUSque DN. JOANN.
DAN. HOFFMANN, fidelissimus Gymn. CONR. &
PR. PUBL. idemque COLLEGA noster longe aman-
tissimus, ut anniversariis æstivæ hujus festivitatis solem-
nibus facturus satis, collectam fere ex sale scholastico
nauseam, eleganter ornateque conscriptis, de æquilibrio
Europæ orationibus à juventute, in spem Patriæ ac Suo-
rum lâte succrescenti, perorandis interpolare possit.

Quod superest, nihil magis in votis habemus, nihil in
desideriis, quam ut schola Drusica, cui quæ de sale dixi-
mus, scripta sunt, sole & sale careat nunquam. P. P.
Elbingæ, d. VI. Sept. A. O. R. ccccxxvii.